

Social-, Børne- og Integrationsministeriet
Kontoret for Familieret
J.nr. 2013-1221
bgn

17. januar 2014

Forslag til

Lov om ændring af lov om børns forsørgelse

(Regelforenklinger og effektiviseringer på børnebidragsområdet)

§ 1

I lov om børns forsørgelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1044 af 29. oktober 2012, som ændret ved § 18 i lov nr. 547 af 12. juni 2012, § 4 i lov nr. 652 af 12. juni 2012 og § 4 i lov nr. 1313 af 27. november 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 14, stk. 1, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes: "Bidragets størrelse fastsættes under hensyn til barnets bedste og udgør som minimum normalbidraget, jf. § 14 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Bidraget kan fastsættes højere under hensyn til indkomstforholdene hos den forælder, som efter § 13, stk. 2, skal betale bidrag til barnet. Bor barnet i et land, hvor leveomkostningerne er væsentligt lavere end i Danmark, kan bidraget undtagelsesvist fastsættes lavere end normalbidraget."

2. I § 14, stk. 3, indsættes efter sidste pkt.: "Bidragets størrelse fastsættes efter stk. 1 og under hensyn til barnets indkomstforhold."

3. I § 14, stk. 4, 1. pkt., udgår ", medmindre andet bestemmes".

4. I § 15, stk. 1, ændres "dåb, konfirmation," til: "konfirmation, eller hvis barnet ikke skal konfirmeres, at barnet opnår konfirmationsalderen, og ved barnets".

5. I § 15 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

"Stk. 2. Ansøgning om fastsættelse af bidrag i anledning af omkostninger ved barnets konfirmation kan tidligst indgives til statsforvaltningen 2 måneder før og senest 1 dag før dagen for barnets konfirmation. Ansøgning om fastsættelse af bidrag i anledning af omkostninger ved, at barnet opnår konfirmationsalderen, kan indgives fra og med dagen, hvor barnet fylder 13 år, til og med dagen, hvor barnet fylder 15 år.

Stk. 3. Statsforvaltningen afviser en ansøgning efter stk. 2, hvis ansøgningen modtages på andre tidspunkter end efter stk. 2."

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

6. I § 15, stk. 2, som bliver stk. 4, ændres "henhold til stk. 1" til: "anledning af omkostninger ved barnets sygdom og begravelse eller i anden særlig anledning".

7. I § 17 ændres ”tarv” til: ”bedste”.

8. I § 19, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres ”ved fødslen og” til: ”ved fødslen og ved barnets navngivning, herunder ved dåb, og til”.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Stk. 2. Ansøgninger om bidrag efter §§ 14, 15 og 19 i lov om børns forsørgelse, som er indgivet til statsforvaltningen inden lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning og baggrund**
 - 1.1. Indledning
 - 1.2. Lovforslagets baggrund
- 2. Lovforslagets formål**
- 3. Lovforslagets indhold**
 - 3.1. Bidragsbetalerens indkomstforhold
 - 3.1.1. *Betydningen af bidragsmodtagerens økonomiske forhold*
 - 3.1.1.1. Gældende ret
 - 3.1.1.2. Overvejelser
 - 3.1.1.3. Forslagets indhold
 - 3.1.2. *Bidragsbetalerens erhvervsevne*
 - 3.1.2.1. Gældende ret
 - 3.1.2.2. Overvejelser
 - 3.1.2.3. Forslagets indhold
 - 3.2. Normalbidraget som minimumsbidrag
 - 3.2.1. *Gældende ret*
 - 3.2.2. *Overvejelser*
 - 3.2.3. *Forslagets indhold*
 - 3.3. Månedsvis betaling
 - 3.3.1. *Gældende ret*
 - 3.3.2. *Overvejelser*
 - 3.3.3. *Forslagets indhold*
 - 3.4. Dåbs- og navngivningsbidrag
 - 3.4.1. *Gældende ret*
 - 3.4.2. *Overvejelser*
 - 3.4.3. *Forslagets indhold*
 - 3.5. Ansøgningsfrist ved konfirmations- og beklædningsbidrag
 - 3.5.1. *Gældende ret*
 - 3.5.2. *Overvejelser*
 - 3.5.3. *Forslagets indhold*
- 4. Ligestillingsmæssige konsekvenser**
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige**
- 6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet**
- 7. Miljømæssige konsekvenser**
- 8. Administrative konsekvenser for borgerne**
- 9. Forholdet til EU-retten**
- 10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.**
- 11. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser**

1. Indledning og baggrund

1.1. Indledning

Lovforslaget er et led i udmøntningen af den aftale om en ny struktur for statsforvaltningerne, som regeringen, Enhedslisten og Liberal Alliance i forbindelse med finansloven for 2013 har indgået med henblik på en samlet og holdbar løsning for statsforvaltningerne, der pr. 1. juli 2013 er lagt sammen til én samlet myndighed.

Med dette lovforslag foreslås det, at behandlingen af sager om løbende børnebidrag og uddannelsesbidrag forenkles og effektiviseres, bl.a. således at der fremover kun tages hensyn til bidragsbetalerens indkomstforhold ved vurderingen af bidragets størrelse. Derudover foreslås det, at behandlingen af sager om særlige børnebidrag forenkles og effektiviseres, bl.a. således at fristen for ansøgning om fastsættelse af konfirmations- og beklædningsbidrag skærpes og tydeliggøres.

1.2. Lovforslagets baggrund

I forbindelse med finansloven for 2013 indgik regeringen, Enhedslisten og Liberal Alliance en aftale om en ny struktur for statsforvaltningerne. På baggrund af denne aftale blev der fremsat et lovforslag om sammenlægning af statsforvaltningerne til én myndighed (L 157, FT 2012-2013). Udover sammenlægning af statsforvaltningerne indeholdt L 157 bl.a. også forslag til forskellige regelforenklinger på det familieretlige område.

L 157 er vedtaget og trådte i kraft den 1. juli 2013 (lov nr. 647 af 12. juni 2013 om ændring af lov om regional statsforvaltning, lov om børns forsørgelse, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love som følge af ændret organisering af statsforvaltningerne (Ændret organisering af statsforvaltningerne, regelforenklinger og omkostningsdækkende egenbetaling på det familieretlige område m.v.)).

Ifølge aftalen mellem regeringen, Enhedslisten og Liberal Alliance skal der udover de allerede vedtagne regelforenklinger m.v. gennemføres yderligere regelforenklinger og effektiviseringer inden for en ramme på 7 mio. kr. årligt på statsforvaltningens forskellige faglige områder. På de faglige områder, hvor Social-, Børne- og Integrationsministeriet er hvervgiver for statsforvaltningen, skal der gennemføres regelforenklinger og effektiviseringer for ca. 5 mio. kr. årligt.

Med dette lovforslag foreslås således yderligere regelforenklinger og effektiviseringer på det familieretlige område (børnebidragsområdet). Dette vil kunne skabe øget gennemsigtighed og mindre bureaukrati for forældre i relation til forsørgelsen af deres børn. Samtidig forenkles sagsbehandlingen på børnebidragsområdet.

2. Lovforslagets formål

Regeringen, Enhedslisten og Liberal Alliance er ved aftale af 17. december 2013 blevet enige om, at der skal gennemføres følgende regelforenklinger og effektiviseringer på børnebidragsområdet. Dette sker ved ændringer af lov om børns forsørgelse og tilhørende administrative forskrifter:

- At der ved afgørelser om børnebidrag fremover kun tages hensyn til barnets tarv og til bidragsbetalerens indkomstforhold, og at bidragsmodtagerens og barnets indkomst således ikke længere har betydning, og således at der ikke længere skal tages hensyn til bidragsbetalerens erhvervsevne. Dette svarer til den praksis, der i dag er i langt størstedelen af sagerne, men som ikke afspejles i lovbestemmelsen.
- At der fremover ikke vil kunne fastsættes lavere bidrag end normalbidraget til børn, der bor eller opholder sig i Danmark. I 2014 udgør normalbidraget 1.270 kr. om måneden.
- At antallet af bidragstrin reduceres ved at afskaffe muligheden for at fastsætte normalbidraget + 25 % og + 50 %. Bidragets størrelse vil fremover kunne fastsættes til normalbidraget, normalbidraget + 100 %, normalbidraget + 200 %, normalbidraget + 300 % (og i sjældne tilfælde + 400 %, som efter praksis er maksimum).
- At afskaffe muligheden for at fravige reglen om, at et løbende børnebidrag og uddannelsesbidrag forfalder månedsvis.
- At ansøgningsfristen ved ansøgning om børnebidrag forkortes fra 6 til 2 måneder, og at praksis om fradrag i børnebidraget for udgifter til barnets forsørgelse ændres sådan, at der fremover ved fastsættelse af et løbende børnebidrag kun kan gives fradrag for uopsættelige faste udgifter til barnets institution (daginstitution og evt. privatskole), som er betalt af bidragsbetaleren.
- At der fremover ikke kan fastsættes forhøjet konfirmations- og beklædningsbidrag, og at bidragets størrelse således altid er tre gange normalbidragets grundbeløb (svarende til 3.372 kr. i 2014).
- At ansøgningsfristen i relation til konfirmations- og beklædningsbidrag skærpes således, at ansøgning om konfirmationsbidrag tidligst kan indgives 2 måneder før og senest 1 dag før konfirmationen. Ansøgning om fastsættelse af beklædningsbidrag kan indgives fra og med dagen, hvor barnet fylder 13 år til og med dagen, hvor barnet fylder 15 år.
- At behandlingen af sager om navngivningsbidrag, herunder ved dåb, forenkles ved at flytte navngivningsbidrag til lovens § 19, således at navngivningsbidrag fremover behandles på samme måde som fødselsbidrag og bidrag til morens underhold i 2 måneder før og en måned efter fødslen (barselsbidrag).

Det følgende indeholder alene de forslag, der kræver lovændringer for at kunne gennemføres. De øvrige forslag gennemføres ved ændringer af de administrative forskrifter på børnebidragsområdet.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Bidragsbetalerens indkomstforhold

3.1.1. Betydningen af bidragsmodtagerens økonomiske forhold

3.1.1.1. Gældende ret

Det fremgår af §§ 13 og 14 i lov om børns forsørgelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1044 af 29. oktober 2009 med senere ændringer, at forældre har pligt til at forsørge deres børn. Hvis en forælder ikke opfylder sin forsørgelsespligt, kan statsforvaltningen efter ansøgning pålægge forælderen at betale bidrag til barnet. Forsørgelsespligten ophører ved barnets fyldte 18. år, dog kan der pålægges bidrag til undervisning eller uddannelse (uddannelsesbidrag) indtil barnets fyldte 24. år.

Ved afgørelsen om bidragets størrelse skal der efter lovens § 14, stk. 1, tages hensyn til *”barnets tarv og forældrenes økonomiske kår, herunder deres erhvervsevne”*. Efter praksis lægges der som hovedregel kun vægt på bidragsbetalerens indkomstforhold og i sjældne tilfælde bidragsbetalerens øvrige økonomiske forhold, herunder eventuel formue og afkast af denne.

Hvis bidragsbetaleren har en lav indkomst eller en mellemindkomst, fastsættes bidraget som udgangspunkt til normalbidraget, som i 2014 udgør 1.270 kr. om måneden. Normalbidraget består af et grundbeløb og et tillæg, der i 2014 er på henholdsvis 1.124 kr. og 146 kr. Det fremgår af § 14, jf. § 4, stk. 3 og 5, og § 25 a, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, at størrelsen af normalbidraget reguleres hvert år den 1. januar med satsreguleringsprocenten. Det regulerede normalbidrag offentliggøres hvert år af Social-, Børne- og Integrationsministeriet.

Har bidragsbetaleren gode økonomiske forhold, kan der efter en konkret vurdering fastsættes et højere bidrag. Ankestyrelsen, Familieretsafdelingen, har i en længere årrække – i skemaform – fastsat vejledende retningslinjer for fastsættelse af normalbidraget + 25 %, +50 %, + 100 %, + 200 % og + 300 %. Størrelsen af procenttillægget afhænger af bidragsbetalerens indtægtsniveau. Efter praksis er der også mulighed for at fastsætte normalbidraget + 400 %, men da dette sjældent sker, er der ikke fastsat vejledende retningslinjer herfor.

De vejledende retningslinjer, der gælder for 2014 er:

Normal bidraget med tillæg af	1 barn	2 børn	3 børn	4 børn	5 børn
25 %	ca. 410.000 kr.	ca. 430.000 kr.	ca. 470.000 kr.	ca. 530.000 kr.	ca. 600.000 kr.
50 %	ca. 430.000 kr.	ca. 470.000 kr.	ca. 530.000 kr.	ca. 600.000 kr.	ca. 690.000 kr.
100 %	ca. 470.000 kr.	ca. 530.000 kr.	ca. 600.000 kr.	ca. 690.000 kr.	ca. 810.000 kr.
200 %	ca. 600.000 kr.	ca. 800.000 kr.	ca. 900.000 kr.	ca. 1,0 mio. kr.	ca. 1,1 mio. kr.
300 %	ca. 1,2 mio. kr.	ca. 1,4 mio. kr.	ca. 1,7 mio. kr.	ca. 1,9 mio. kr.	ca. 2,0 mio. kr.

3.1.1.2. Overvejelser

Lov om børns forsørgelse indeholder ikke regler om, hvordan statsforvaltningen skal behandle sager om børnebidrag, men de materielle regler fastlægger bl.a., hvilke oplysninger statsforvaltningen skal indhente, inden en bidragssag kan afgøres.

Hvis der i en sag om børnebidrag kun er søgt om fastsættelse af normalbidraget, er det normalt ikke nødvendigt at undersøge forældrenes økonomiske forhold. Protesterer bidragsbetaleren mod en fastsættelse af bidrag under henvisning til både sine og den anden forælders økonomiske forhold – normalt at bidragsbetaleren selv ikke har nogen særlig stor indkomst, og at bidragsmodtageren har en høj indkomst – skal statsforvaltningen dog undersøge begge forældres økonomiske forhold. Det samme gælder i de mange sager, hvor der søges om fastsættelse af højere bidrag end normalbidraget.

Statsforvaltningen er således efter ordlyden af lovens § 14, stk. 1, forpligtet til i mange sager at foretage en undersøgelse – ikke kun af bidragsbetalerens, men også af bidragsmodtagerens økonomiske forhold, selvom der efter praksis som altovervejende hovedregel kun lægges vægt på bidragsbetalerens økonomiske forhold (bidragsbetalerens indkomst) ved afgørelsen.

Lovens ordlyd nødvendiggør dermed, at statsforvaltningen i mange sager skal foretage en ofte unødigt undersøgelse af bidragsmodtagerens økonomiske forhold. Selvom der normalt ikke foretages partshøring over disse oplysninger, kan bidragsbetaleren dog ved en anmodning om aktindsigt i oplysningerne nødvendiggøre, at statsforvaltningen foretager unødigt sagsskridt, som kræver ressourcer og medfører, at sagsbehandlingstiden forlænges.

3.1.1.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at lovens § 14, stk. 1, ændres således, at der fremover ved fastsættelse af et børnebidrag kun tages hensyn til barnets bedste og til bidragsbetalerens indkomstforhold. Bidragsmodtagerens indkomst vil således ikke længere have betydning for vurderingen af bidragets størrelse. Herved bringes ordlyden af loven også i overensstemmelse med gældende praksis.

Forslaget vil medføre, at statsforvaltningen fremover ikke vil være forpligtet til at undersøge bidragsmodtagerens økonomiske forhold. Herved kan statsforvaltningen fremover undgå de mange unødige sagsskridt i form af indhentelse af oplysninger om bidragsmodtagerens økonomiske forhold.

Forslaget vil formentlig ikke medføre et fald i antallet af ansøgninger om fastsættelse af børnebidrag. På længere sigt kan forslagets tydeliggørelse af bidragspraksis dog muligvis medføre, at flere forældre bliver enige om betalingen af børnebidrag, og at de indgår aftaler herom i stedet for at sende en ansøgning til statsforvaltningen.

Ovenstående forslag vil have tilsvarende betydning ved sager om uddannelsesbidrag.

Det bemærkes, at forslagene også vil medføre, at den gældende praksis om, at barnets indkomst kan have betydning ved vurderingen af et børnebidrags størrelse, vil bortfalde, da det fremover kun vil være barnets bedste og bidragsbetalerens indkomstforhold, der har betydning for børnebidragets størrelse.

Da barnets indkomst fortsat skal kunne have betydning ved vurderingen af størrelsen af et uddannelsesbidrag, foreslås det af lovtekniske årsager, at det kommer til at fremgå af loven, at barnets indkomstforhold har betydning ved fastsættelse af uddannelsesbidrag. Samtidig foreslås det af redaktionelle årsager, at der i den nugældende bestemmelse i lovens § 14, stk. 3, henvises til § 14, stk. 1. Herved præciseres det, at der ved vurderingen af størrelsen af et uddannelsesbidrag tages hensyn til barnets bedste samt bidragsbetalerens og barnets indkomstforhold.

3.1.2. Bidragsbetalerens erhvervsevne

3.1.2.1. Gældende ret

Det fremgår af lovens § 14, stk. 1, at der ved vurderingen af størrelsen af et børnebidrag bl.a. skal tages hensyn til *”forældrenes økonomiske kår, herunder deres erhvervsevne”*. Efter praksis lægges der som hovedregel kun vægt på bidragsbetalerens indkomstforhold og i sjældne tilfælde bidragsbetalerens øvrige økonomiske forhold, herunder eventuel formue og afkast af denne. Der lægges normalt ikke nogen særlig vægt på bidragsbetalerens erhvervsevne.

3.1.2.2. Overvejelser

Tidligere blev der stillet store krav til bidragsbetaleren i relation til udnyttelse af erhvervsevnen. Denne praksis er over årene ”blødt op” således, at man i dag ikke stiller særlige krav til begrundelsen for et jobskifte, der medfører et lavere indkomstniveau end hidtil. Hvis man f.eks. i dag opsiger et vellønnet job, og man har fået et andet job, eller man f.eks. er tilmeldt arbejdsformidlingen med henblik på at få et nyt job, vil dette være tilstrækkeligt til opfyldelse af bidragsbetalerens erhvervsevne. Bidraget vil således blive fastsat ud fra bidragsbetalerens aktuelle indtjeningsevne.

Lov om børns forsørgelse indeholder ikke regler om, hvordan statsforvaltningen skal behandle sager om børnebidrag, men de materielle regler fastlægger bl.a., hvilke oplysninger statsforvaltningen skal indhente, inden den kan afgøre en bidragssag, ligesom loven fastlægger, hvilke elementer der indgår i vurderingen af sagen.

Uanset den oven for beskrevne praksis medfører lovens ordlyd, at der – hvis bidragsmodtageren anfægter bidragsbetalerens udnyttelse af erhvervsevnen – i afgørelsen skal være en begrundelse i relation til erhvervsevnen.

I nogle tilfælde kan det således være nødvendigt at indhente særskilte oplysninger i relation til bidragsbetalerens erhvervsevne, ligesom det kan være nødvendigt at partshøre over disse oplysninger.

3.1.2.3. Forslagets indhold

Det foreslås som nævnt under punkt 3.1.1.3, at lovens ordlyd ændres sådan, at der fremover ved fastsættelse af børnebidrag kun tages hensyn til barnets bedste og til bidragsbetalerens indkomstforhold. Dette vil samtidig medføre, at der ikke længere skal tages hensyn til erhvervsevnen. Herved bringes lovens ordlyd også i overensstemmelse med gældende praksis.

Forslaget vil medføre, at statsforvaltningen fremover ikke vil være forpligtet til særskilt at undersøge bidragsbetalerens erhvervsevne og begrunde spørgsmålet herom i afgørelsen. Ovenstående forslag vil have tilsvarende betydning ved sager om uddannelsesbidrag.

3.2. Normalbidraget som minimumsbidrag

3.2.1. Gældende ret

Det fremgår af § 14, stk. 1, i lov om børns forsørgelse, at et børnebidrag normalt som minimum fastsættes til normalbidraget. I 2014 udgør normalbidraget 1.270 kr. om måneden.

I nogle sager opstår der spørgsmål om, hvorvidt bidraget skal fastsættes lavere end normalbidraget. Det drejer sig først og fremmest om sager, hvor bidragsbetaleren har en meget lav indkomst, og hvor bidragsmodtageren samtidig har en meget høj indkomst. Derudover drejer det sig om sager, hvor barnet bor i et land, hvor leveomkostningerne er væsentligt lavere end i Danmark.

I sager om børnebidrag, hvor der protesteres mod fastsættelse af bidrag under henvisning til stor forskel mellem forældrenes indkomst, kan der efter praksis fastsættes et lavere bidrag end normalbidraget. Betingelserne herfor er, at bidragsbetalerens økonomiske forhold er så dårlige, at det er urealistisk, at vedkommende kan betale bidrag, og at bidragsmodtagerens økonomiske forhold samtidig er så gode, at der reelt ikke eksisterer noget behov for bidrag.

Hvis et barn bor i udlandet, og leveomkostningerne i det pågældende land er væsentligt lavere end i Danmark, kan der ligeledes efter praksis fastsættes et lavere bidrag end normalbidraget.

3.2.2. Overvejelser

Der er ikke kendskab til sager, hvor bidraget er fastsat lavere end normalbidraget på grund af stor forskel mellem forældrenes indkomst. På grund af lovens ordlyd, er statsforvaltningen dog forpligtet til at undersøge forældrenes indkomst, hvis dette påberåbes under behandlingen af sagen.

I sager om bidrag til et barn, der bor i et land, hvor leveomkostningerne er væsentligt lavere end i Danmark, er statsforvaltningen forpligtet til at foretage en nærmere undersøgelse af disse forhold. Undersøgelsen foretages ved, at statsforvaltningen fra forskellige kilder (hjemmesider m.v.), herunder bl.a. Danmarks Statistik og Verdensbanken, indhenter oplysninger om leveomkostningsniveauet i Danmark og det pågældende land. Det kan også være nødvendigt at bede den danske ambassade i det pågældende land om via landets myndigheder at indhente oplysninger om leveomkostningsniveauet, herunder om prisniveau og om betaling for læge/hospital, sygeforsikring, skole, daginstitution m.v. Derudover kan det være nødvendigt at indhente oplysninger om leveomkostningsniveauet fra parterne selv.

3.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at et løbende børnebidrag fremover som minimum altid fastsættes til normalbidraget. Forslaget vil medføre, at statsforvaltningen fremover vil kunne undgå unødige sagsskridt i form af indhentelse af oplysninger om forældrenes indkomst i sager, hvor der protesteres mod fastsættelse af bidrag under henvisning til stor forskel mellem forældrenes indkomst.

Da lovens ordlyd med forslaget vil blive ændret, og da det forsat skal være muligt at tage hensyn til, at barnet bor i et land, hvor leveomkostningerne er væsentligt lavere end i Danmark, og hvor bidraget af den grund undtagelsesvist kan fastsætte lavere end normalbidraget, foreslås det af lovtekniske årsager, at det kommer til at fremgå af loven, at et børnebidrag undtagelsesvist kan fastsættes lavere end normalbidraget, hvis barnet bor i et land, hvor leveomkostningerne er væsentligt lavere end i Danmark.

3.3. Månedsvis betaling

3.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 14, stk. 4, 1. pkt., i lov om børns forsørgelse, at et børnebidrag (og uddannelsesbidrag) betales månedsvis forud, medmindre andet bestemmes. Efter praksis fastsættes et bidrag således med månedsvis forfald.

3.3.2. Overvejelser

Et børnebidrag (og uddannelsesbidrag) forfalder som nævnt i punkt 3.3.1. som udgangspunkt månedsvis forud. Hvis en eller begge parter anmoder om et andet forfaldsinterval, skal der gives en nærmere begrundelse herfor. Har ansøgeren ikke begrundet sit ønske, kan det være nødvendigt, at statsforvaltningen beder ansøgeren herom. Afhængig af omstændighederne i sagen kan det være nødvendigt at partshøre den anden part over oplysningerne i sagen, herunder ansøgerens begrundelse for, hvorfor det almindelige forfaldsinterval skal fraviges.

3.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at muligheden for at fravige månedsvis betaling afskaffes. Dette vil medføre, at børnebidrag (og uddannelsesbidrag) fremover altid forfalder til betaling månedsvis forud.

3.4. Dåbs- og navngivningsbidrag

3.4.1. Gældende ret

Efter § 15 i lov om børns forsørgelse kan statsforvaltningen efter ansøgning bl.a. pålægge en forælder at betale dåbsbidrag. Bidrag kan også fastsættes i anden særlig anledning, f.eks. i forbindelse med barnets navngivning, hvis barnet ikke skal døbes (navngivningsbidrag). Et dåbs- eller navngivningsbidrag fastsættes som udgangspunkt til normalbidragets grundbeløb, som i 2013 udgør 1.104 kr. I 2014 udgør bidraget 1.124 kr. Fastsættelse af dåbs- eller navngivningsbidrag sker normalt i forbindelse med barnets fødsel, men hvis barnet ikke er blevet døbt, og barnet skal konfirmeres, kan der i forbindelse med konfirmation også være tale om fastsættelse af et dåbsbidrag.

Det fremgår bl.a. af lovens § 19, at statsforvaltningen efter ansøgning kan pålægge faderen eller medmoderen at betale bidrag til udgifterne ved fødslen og til moderens underhold i 2 måneder før og 1 måned efter fødslen (barselsbidrag). Sager om bidrag efter § 19 behandles i forbindelse med barnets fødsel, hvor der også kan være en eventuel sag om faderskab eller medmoderskab. Bidrag efter § 19 fastsættes kun, hvis de tidsmæssige betingelser for at fastsætte løbende børnebidrag fra fødslen er opfyldt, jf. § 11 i bekendtgørelse nr. 741 af 21. juni 2013 om børne- og ægtefællebidrag.

3.4.2. Overvejelser

Når statsforvaltningen behandler en sag om dåbs- eller navngivningsbidrag, sker dette normalt i forbindelse med en sag om fastsættelse af det almindelige løbende børnebidrag.

Dette medfører, at statsforvaltningen ved behandlingen af sagen skal tage stilling til tre former for børnebidrag: 1) Det almindelige løbende børnebidrag, 2) dåbs- eller navngivningsbidraget og 3) fødselsbidraget og bidrag til morens underhold i 2 måneder før og 1 måned efter fødslen (barselsbidrag).

Dåbs- eller navngivningsbidrag, fødselsbidrag og barselsbidrag fastsættes og betales i relation til en enkeltstående begivenhed – dåben/navngivning og barnets fødsel. Det forekommer ikke hensigtsmæssigt, at disse former for bidrag skal behandles forskelligt.

3.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at dåbs- og navngivningsbidrag flyttes til lovens § 19, der handler om fødselsbidrag og barselsbidrag.

Forslaget vil medføre en forenkling af sagsbehandlingen i sager om dåbs- eller navngivningsbidrag, da disse sager fremover skal behandles på samme måde som fødselsbidrag og barselsbidrag efter lovens § 19. Der vil således fremover kun kunne fastsættes dåbs- og navngivningsbidrag i forbindelse med barnets fødsel.

3.5. Ansøgningsfrist ved konfirmations- og beklædningsbidrag

3.5.1. Gældende ret

Efter § 15 i lov om børns forsørgelse kan statsforvaltningen efter ansøgning bl.a. pålægge en forælder at betale konfirmationsbidrag. Skal barnet ikke konfirmeres, kan der fastsættes et bidrag i anledning af omkostninger ved, at barnet opnår konfirmationsalderen (beklædningsbidrag).

Ansøgning om konfirmations- og beklædningsbidrag skal fremsættes for statsforvaltningen inden tre måneder efter udgiftens afholdelse (konfirmationstidspunktet), medmindre der godtgøres at foreligge rimelig grund for overskridelse af fristen.

3.5.2. Overvejelser

Spørgsmål om fastsættelse af konfirmations- eller beklædningsbidrag opstår normalt i forbindelse med, at barnet når konfirmationsalderen (13-15 år). Inden for visse andre trosretninger end den evangelisk-lutherske kan konfirmation ske tidligere, og barnet kan blive konfirmeret flere gange. Uanset dette vil der dog kun kunne fastsættes konfirmationsbidrag én gang.

Da § 15 i lov om børns forsørgelse kun indeholder en frist for, hvornår en ansøgning om disse bidrag senest skal indgives til statsforvaltningen, bliver ansøgninger om sådanne bidrag i nogle tilfælde indgivet lang tid før begivenheden. Hertil kommer, at ansøgning om konfirmations- og beklædningsbidrag kan indgives op til tre måneder efter udgiftens afholdelse. Især sidstnævnte mulighed kan have stor betydning for en forælder, der har indrettet sig på en mundtlig aftale om betaling til f.eks. konfirmationsfesten, men som efter festen får meddelelse fra statsforvaltningen om, at der er søgt om konfirmationsbidrag, og hvor aftalen med den anden forælder ikke kan dokumenteres.

Det forekommer ikke hensigtsmæssigt, at en ansøgning om konfirmations- eller beklædningsbidrag kan indgives lang tid før begivenheden, ligesom det heller ikke forekommer hensigtsmæssigt, at en ansøgning kan indgives efter begivenheden.

3.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at ansøgningsfristen ved konfirmations- og beklædningsbidrag skærpes og tydeliggøres sådan, at en ansøgning om konfirmationsbidrag fremover tidligst kan indgives 2 måneder før konfirmationen og senest 1 dag før konfirmation. I relation til beklædningsbidrag foreslås det, at ansøgningen kun kan indgives fra og med dagen, hvor barnet fylder 13 år, til og med dagen, hvor barnet fylder 15 år. Hvis ansøgningen ikke modtages inden for de nævnte tidsrum, afviser statsforvaltningen ansøgningen.

Forslaget vil medføre, at statsforvaltningen ikke vil skulle tage stilling til eventuel overskridelse af ansøgningsfristen uanset grunden hertil. Dette gælder også, selvom fristoverskridelsen skyldes, at ansøgeren f.eks. ved en undskyldelig fejltagelse har sendt ansøgningen til en forkert myndighed og derved ikke har overholdt fristen.

4. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget vil have betydning for forældre, der har ophævet samlivet, eller som aldrig har boet sammen, og hvor der kan være spørgsmål om betaling af almindeligt løbende børnebidrag (og uddannelsesbidrag) eller om betaling af dåbs- eller navngivningsbidrag samt konfirmationsbidrag og bidrag i anledning af, at barnet opnår konfirmationsalderen, men ikke skal konfirmeres (beklædningsbidrag).

Når forældre i dag ophæver samlivet, er det erfaringen, at en stor del af disse familier indretter sig sådan, at barnet får bopæl hos moren. Det vil derfor ofte være moren, der kan være berettiget til at modtage børnebidrag, herunder også særlige børnebidrag, til barnet fra den anden forælder. Der er dog også mange familier, der indretter sig sådan, at barnet opholder sig nogenlunde lige meget hos hver forælder, og at begge forældre deltager aktivt i forsørgelsen af barnet, hvorfor der ikke er behov for børnebidrag. Der er også familier, der indretter sig sådan, at barnet har bopæl hos den anden forælder.

På grund af disse omstændigheder må forventes, at det i dag er flest kvinder, der modtager børnebidrag, herunder særlige børnebidrag, til et barn, og at det er flest mænd, der betaler bidrag til et barn.

Det findes ikke statistik om, hvor mange kvinder og mænd, der modtager henholdsvis betaler børnebidrag og uddannelsesbidrag, herunder særlige børnebidrag, til et barn. Der er dog statistik om, hvor mange sager om børnebidrag og uddannelsesbidrag, herunder særlige børnebidrag, som statsforvaltningen behandler. I perioden 2010-2012 behandlede statsforvaltningen henholdsvis ca. 26.200, ca. 24.900 og ca. 24.300 sager om børnebidrag og uddannelsesbidrag. I samme periode behandlede statsforvaltningen henholdsvis ca. 7.000, ca. 5.900 og ca. 5.000 ansøgninger om særlige børnebidrag. Disse tal angiver det samlede antal sager og er således ikke udtryk for, hvor mange bidrag der i givet fald er fastsat.

Bestemmelserne om bidrag i §§ 13-15 i lov om børns forsørgelse om det almindelige løbende børnebidrag og uddannelsesbidrag samt dåbs- og navngivningsbidrag og konfirmations- og beklædningsbidrag er efter ordlyden kønsneutrale, da der ikke skelnes mellem, om det er den ene eller den anden forælder, der er berettiget til at modtage henholdsvis forpligtet til at betale bidrag til barnet.

Bestemmelserne om bidrag i § 19 i loven om fødselsbidrag og barselsbidrag er derimod ikke kønsneutrale, da det fremgår af bestemmelsen, at det er faren eller medmoren, der kan pålægges at betale fødselsbidrag og barselsbidrag til moren.

Der er således ikke forskel på mænd og kvinders rettigheder og forpligtelser efter lovens §§ 13-15, mens det kun er mænd og medmødre, der kan pålægges at betale bidrag efter lovens § 19.

Under hensyn til den måde mange børnefamilier indretter sig på ved forældrenes samlivsophævelse, må det forventes, at lovforslaget vil få betydning for en større andel af kvinder end mænd.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører, at behandlingen af sager om børnebidrag, herunder særlige bidrag, forenkles og effektiviseres.

Lovforslaget vil sammen med de ændringer af administrative forskrifter, som er nævnt under punkt 2, medføre en samlet besparelse hos statsforvaltningen på ca. 5 mio. kr. årligt (2014-niveau).

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører, at reglerne om børnebidrag, herunder særlige børnebidrag, forenkles, og at sagsbehandlingen i disse sager effektiviseres.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Danske Advokater, Danske Familieadvokater, Dansk Socialrådgiverforening, Et barn to forældre, Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige, Familiens Forening, Foreningen af Offentlige Chefer i Statsforvaltningen, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen Far til Støtte for Børn og Forældre, Kommunernes Landsforening, Kvinderådet, Landsforeningen Børn og Samvær, Landsorganisationen af

Kvindekrisecentre (LOKK), Mandecentret, Mødrehjælpen, Red Barnet, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigsombudsmanden på Grønland og Statsforvaltningen.

11. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Der forventes en samlet besparelse for statsforvaltningen på ca. 5 mio. om året.	Ingen.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Behandlingen af sager om børnebidrag, herunder særlige bidrag, forenkles og effektiviseres.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Reglerne om børnebidrag, herunder særlige børnebidrag, forenkles, og sagsbehandlingen i sager herom effektiviseres.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Forældre har efter §§ 13 og 14 i lov om børns forsørgelse pligt til at forsørge deres børn. Hvis en forælder ikke opfylder sin forsørgelsespligt, kan statsforvaltningen efter ansøgning pålægge forælderen at betale bidrag til barnet. Et børnebidrag fastsættes normalt som minimum til normalbidraget. I 2014 udgør normalbidraget 1.270 kr. om måneden. Forsørgelsespligten ophører ved barnets fyldte 18. år, dog kan der pålægges bidrag til undervisning eller uddannelse (uddannelsesbidrag) indtil barnets fyldte 24. år.

Ved vurderingen af bidragets størrelse skal der tages hensyn til ”barnets tarv og forældrenes økonomiske kår, herunder deres erhvervsevne”. Efter praksis lægges der som hovedregel kun vægt på bidragsbetalerens indkomstforhold og i sjældne tilfælde bidragsbetalerens øvrige økonomiske forhold, herunder eventuel formue og afkast af denne. Der lægges normalt ikke nogen særlig vægt på bidragsbetalerens erhvervsevne.

I nogle sager opstår der spørgsmål om, hvorvidt bidraget skal fastsættes lavere end normalbidraget. Det drejer sig først og fremmest om sager, hvor bidragsbetaleren har en meget lav indkomst, og

hvor bidragsmodtageren samtidig har en meget høj indkomst. Derudover drejer det sig om sager, hvor barnet bor i et land, hvor leveomkostningerne er væsentligt lavere end i Danmark.

For yderligere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 3.1.1.1., 3.1.2.1. og 3.2.1.

Det foreslås i *nr. 1*, at § 14, stk. 1, 1. pkt., i lov om børns forsørgelse ændres således, at der fremover ved fastsættelse af et børnebidrag kun tages hensyn til barnets bedste og til bidragsbetalerens indkomstforhold. Forslaget vil medføre, at der ikke længere skal tages hensyn til bidragsmodtagerens indkomst, ligesom der ikke længere vil skulle foretages en vurdering af erhvervsevnen. Forslaget vil have tilsvarende betydning ved sager om uddannelsesbidrag.

Endvidere foreslås det i *nr. 1*, at § 14, stk. 1, 2. pkt., i lov om børns forsørgelse ændres således, at et løbende børnebidrag fremover som minimum altid fastsættes til normalbidraget. Forslaget vil medføre, at der fremover ikke vil skulle indhentes oplysninger om forældrenes indkomst i sager, hvor der protesteres mod fastsættelse af bidrag under henvisning til stor forskel mellem forældrenes indkomst.

Da ordlyden i § 14, stk. 1, i lov om børns forsørgelse med forslaget vil blive ændret i relation til normalbidraget som et minimumsbidrag, og da det forsat skal være muligt at tage hensyn til, at barnet bor i et land, hvor leveomkostningerne er væsentligt lavere end i Danmark, og hvor bidraget af den grund undtagelsesvist kan fastsætte lavere end normalbidraget, foreslås det i *nr. 1*, at der af lovtekniske årsager indsættes en bestemmelse i lovens § 14, stk. 1, om, at et børnebidrag undtagelsesvist kan fastsættes lavere end normalbidraget, hvis barnet bor i et land, hvor leveomkostningerne er væsentligt lavere end i Danmark.

Forslagene vil have tilsvarende betydning ved fastsættelse af uddannelsesbidrag.

Det bemærkes, at forslagene også vil medføre, at den gældende praksis om, at barnets indkomst kan have betydning ved vurderingen af et børnebidrags størrelse, vil bortfalde, da det fremover kun vil være barnets bedste og bidragsbetalerens indkomstforhold, der har betydning for børnebidragets størrelse.

Da barnets indkomst fortsat skal kunne have betydning ved vurderingen af størrelsen af et uddannelsesbidrag, foreslås det af lovtekniske årsager i *nr. 2*, at det kommer til at fremgå af § 14, stk. 3, i lov om børns forsørgelse, at barnets indkomstforhold har betydning ved fastsættelse af uddannelsesbidrag. Samtidig foreslås det af redaktionelle årsager, at der i § 14, stk. 3, indsættes en henvisning til § 14, stk. 1. Derved præciseres det, at størrelsen af et uddannelsesbidrag fastsættes under hensyn til barnets bedste samt bidragsbetalerens og barnets indkomstforhold.

Det fremgår af forarbejderne til § 2 i lov nr. 966 af 20. december 1999 om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, lov om børns retsstilling, lov om påligningen af indkomstskat til staten og lov om en børnefamilieydelse (Større privat ansvar for forsørgelse, målretning af særligt børnetilskud og forhøjelse af grænse for modregning i børnefamilieydelsen), at størrelsen af et uddannelsesbidrag beregnes på grundlag af normalbidragets grundbeløb, jf. lovforslaget til loven fremsat den 7. oktober 1999 (L 5/1999). Selvom det foreslås, at der i § 14, stk. 3, i lov om børns forsørgelse indsættes en henvisning til lovens § 14, stk. 1, medfører dette ingen ændringer i relation til størrelsen af et uddannelsesbidrag. Dette vil således også fremover blive beregnet på grundlag af normalbidragets grundbeløb.

Ændringen i bestemmelsen af udtrykket ”barnets tarv” til ”barnets bedste” er alene en sprogmodernisering. Ændringen har således ikke indholdsmæssig betydning, og der tilsigtes ikke materielle ændringer i anvendelsen af bestemmelsen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger under punkt 3.1. og 3.2.

Til nr. 3

Det fremgår af § 14, stk. 4, 1. pkt., i lov om børns forsørgelse, at et børnebidrag (og uddannelsesbidrag) betales månedsvis forud, medmindre andet bestemmes. Efter praksis fastsættes et bidrag således med månedsvis forfald.

Det foreslås i *nr. 3*, at § 14, stk. 4, 1. pkt., i lov om børns forsørgelse ændres således, at muligheden for at fravige månedsvis betaling afskaffes. Dette vil medføre, at børnebidrag (og uddannelsesbidrag) fremover altid forfalder til betaling månedsvis forud.

Der henvises til de almindelige bemærkninger under punkt 3.3.

Til nr. 4 og 8

Efter § 15 i lov om børns forsørgelse kan statsforvaltningen efter ansøgning bl.a. pålægge en forælder at betale dåbsbidrag. Bidrag kan også fastsættes i anden særlig anledning, f.eks. i forbindelse med barnets navngivning, hvis barnet ikke skal døbes (navngivningsbidrag). Et dåbs- eller navngivningsbidrag fastsættes som udgangspunkt til normalbidragets grundbeløb, som i 2014 udgør 1.124 kr. Fastsættelse af dåbs- eller navngivningsbidrag sker normalt i forbindelse med barnets fødsel, men hvis barnet ikke er blevet døbt, og barnet skal konfirmeres, kan der i forbindelse med konfirmation også være tale om fastsættelse af et dåbsbidrag.

Det fremgår bl.a. af lovens § 19, at statsforvaltningen efter ansøgning kan pålægge faderen eller moderen at betale bidrag til udgifterne ved fødslen og til moderens underhold i 2 måneder før og 1 måned efter fødslen (barselsbidrag). Sager om bidrag efter § 19 behandles i forbindelse med barnets fødsel, hvor der også kan være en eventuel sag om faderskab eller medmoderskab. Bidrag efter § 19 fastsættes kun, hvis de tidsmæssige betingelser for at fastsætte løbende børnebidrag fra fødslen er opfyldt, jf. § 11 i bekendtgørelse nr. 741 af 21. juni 2013 om børne- og ægtefællebidrag.

Det foreslås i *nr. 4 og 8*, at dåbs- og navngivningsbidrag flyttes til § 19 i lov om børns forsørgelse.

Forslaget vil medføre en forenkling af sagsbehandlingen i sager om dåbs- eller navngivningsbidrag, da disse sager fremover skal behandles på samme måde som fødselsbidrag og barselsbidrag efter lovens § 19. Der vil således fremover kun kunne fastsættes dåbs- og navngivningsbidrag i forbindelse med barnets fødsel.

Der henvises til de almindelige bemærkninger under punkt 3.4.

Til nr. 5 og 6

Efter § 15 i lov om børns forsørgelse kan statsforvaltningen efter ansøgning bl.a. pålægge en forælder at betale konfirmationsbidrag. Skal barnet ikke konfirmeres, kan der fastsættes et bidrag i anledning af omkostninger ved, at barnet opnår konfirmationsalderen (beklædningsbidrag).

Ansøgning om konfirmations- og beklædningsbidrag skal fremsættes for statsforvaltningen inden tre måneder efter udgiftens afholdelse (konfirmationstidspunktet), medmindre der godtgøres at foreligge rimelig grund for overskridelse af fristen.

I *nr. 5* foreslås det, at § 15 i lov om børns forsørgelse ændres således, at en ansøgning om konfirmationsbidrag fremover tidligst kan indgives 2 måneder før konfirmationen og senest 1 dag før konfirmation. I relation til beklædningsbidrag foreslås det, at ansøgningen kun kan indgives fra og med dagen, hvor barnet fylder 13 år, til og med dagen, hvor barnet fylder 15 år. Hvis ansøgningen ikke modtages inden for de nævnte tidsrum, afviser statsforvaltningen ansøgningen.

Forslaget vil medføre, at statsforvaltningen ikke vil skulle tage stilling til eventuel overskridelse af ansøgningsfristen uanset grunden hertil. Dette gælder også, selvom fristoverskridelsen skyldes, at ansøgeren f.eks. ved en undskyldelig fejltagelse har sendt ansøgningen til en forkert myndighed og derved ikke har overholdt fristen.

Forslaget om ændring af ansøgningsfristen vedrører alene konfirmations- og beklædningsbidrag. Da lovens § 15 indeholder andre former for bidrag (f.eks. begravelsesbidrag), og da ansøgningsfristen ikke skal ændres ved disse bidrag, foreslås det i *nr. 6*, at § 15, stk. 2, i lov om børns forsørgelse ændres i overensstemmelse hermed.

Der henvises til de almindelige bemærkninger under punkt 3.5.

Til *nr. 7*

Det fremgår af § 17 i lov om børns forsørgelse, at aftaler om bidrag til barnet ikke er til hinder for, at der træffes anden afgørelse af statsforvaltningen, såfremt aftalen skønnes åbenbart ubillig, eller når forholdene væsentligt har forandret sig, eller aftalen strider mod barnets tarv.

Som følge af den foreslåede sprogmodernisering af udtrykket ”barnets tarv” til ”barnets bedste” i § 14 i lov om børns forsørgelse, jf. oven for under bemærkningerne til *nr. 1*, foreslås det i *nr. 7*, at udtrykket ”barnets tarv” også sprogmoderniseres i § 17 i lov om børns forsørgelse.

Til § 2

Det foreslås i § 2, *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2014. Herved er der taget hensyn til, at de ønskede regelforenklinger og effektiviseringer og de deraf følgende besparelser for statsforvaltningen indtræder så tidligt som muligt, og at der samtidig er tid til at udstede nye administrative forskrifter.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, *stk. 2*, indeholder en overgangsbestemmelse i relation til ansøgninger om bidrag efter §§ 14, 15 og 19 i lov om børns forsørgelse, der er indgivet, men ikke færdigbehandlet inden lovens ikrafttræden. Det foreslås, at ansøgninger om bidrag efter disse bestemmelser, som er indgivet inden lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Til § 3

Bestemmelsen i § 3 vedrører lovens territoriale område. Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. Det foreslås dog samtidig, at loven ved kongelig anordning helt eller

delvist kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

På Færøerne findes reglerne om børns forsørgelse i lov om børns retsstilling, der er sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 367 af 29. november 1962. Visse senere ændringer af loven er ligeledes sat i kraft for Færøerne.

I Grønland findes reglerne om børns forsørgelse i lov nr. 197 af 16. juni 1962 om børns retsstilling i Grønland med senere ændringer. Lov om børns forsørgelse kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om børns forsørgelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1044 af 29. oktober 2012, som ændret ved § 18 i lov nr. 547 af 12. juni 2012 og § 4 i lov nr. 652 af 12. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 14. Bidraget fastsættes under hensyn til barnets tarv og forældrenes økonomiske kår, herunder deres erhvervsevne. Er begge forældre ubemidlede, fastsættes bidraget i almindelighed til det for barnets opholdssted til enhver tid gældende normalbidrag, jf. § 14 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Er barnet avlet ved en ved dom fastslået kønsfrihedsforbrydelse, skal faderens bidrag ansættes således, at det dækker samtlige udgifter ved barnets underhold.

Stk. 2. [...]

Stk. 3. Bidrag til undervisning eller uddannelse kan dog pålægges indtil barnets fyldte 24. år.

Stk. 4. Bidraget erlægges månedsvis forud, medmindre andet bestemmes. Barnets bortadoption eller død medfører ikke fritagelse for nogen del af bidraget for den pågældende bidragsperiode.

§ 15. Særligt bidrag kan pålægges i anledning af omkostninger ved barnets dåb, konfirmation, sygdom og begravelse eller i anden særlig anledning.

1. § 14, stk. 1, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes: ”Bidragets størrelse fastsættes under hensyn til barnets bedste og udgør som minimum normalbidraget, jf. § 14 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Bidraget kan fastsættes højere under hensyn til indkomstforholdene hos den forælder, som efter § 13, stk. 2, skal betale bidrag til barnet. Bor barnet i et land, hvor leveomkostningerne er væsentligt lavere end i Danmark, kan bidraget undtagelsesvist fastsættes lavere end normalbidraget.”

2. I § 14, stk. 3, indsættes efter sidste pkt.: ”Bidragets størrelse fastsættes efter stk. 1 og under hensyn til barnets indkomstforhold.

3. I § 14, stk. 4, 1. pkt., udgår ”, medmindre andet bestemmes”.

4. I § 15, stk. 1, ændres ”dåb, konfirmation,” til: ”konfirmation, eller hvis barnet ikke skal konfirmeres, at barnet opnår konfirmationsalderen, og ved barnets”.

5. I § 15 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

Stk. 2. Bidrag i henhold til stk. 1 kan kun fastsættes, såfremt begæring fremsættes for statsforvaltningen inden 3 måneder efter udgiftens afholdelse, medmindre der godtgøres at foreligge rimelig grund for overskridelse af fristen.

§ 17. Aftaler om bidrag til barnet er ikke til hinder for, at der træffes anden afgørelse af statsforvaltningen, såfremt aftalen skønnes åbenbart ubillig, eller når forholdene væsentligt har forandret sig, eller aftalen strider mod barnets tarv.

§ 19. Statsforvaltningen kan pålægge faderen eller medmoderen at udrede bidrag til udgifterne ved fødslen og moderens underhold 2 måneder før og 1 måned efter fødslen. Under særlige omstændigheder, navnlig i tilfælde af moderens sygdom forårsaget ved svangerskabet eller fødslen, kan bidrag pålægges for indtil 4 måneder før og 9 måneder efter fødslen. Bidraget kan pålægges, uanset at barnet er dødfødt.

”Stk. 2. Ansøgning om fastsættelse af bidrag i anledning af omkostninger ved barnets konfirmation kan tidligst indgives til statsforvaltningen 2 måneder før og senest 1 dag før dagen for barnets konfirmation.

Ansøgning om fastsættelse af bidrag i anledning af omkostninger ved, at barnet opnår konfirmationsalderen, kan indgives fra og med dagen, hvor barnet fylder 13 år, til og med dagen, hvor barnet fylder 15 år.

Stk. 3. Statsforvaltningen afviser en ansøgning efter stk. 2, hvis ansøgningen modtages på andre tidspunkter end efter stk. 2.”

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

6. I § 15, *stk. 2*, som bliver *stk. 4*, ændres ”henhold til stk. 1” til: ”anledning af omkostninger ved barnets sygdom og begravelse eller i anden særlig anledning”.

7. I § 17 ændres ”tarv” til: ”bedste”.

8. I § 19, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres ”ved fødslen og” til: ”ved fødslen og ved barnets navngivning, herunder ved dåb, og til”.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Stk. 2. Ansøgninger om bidrag efter §§ 14, 15 og 19 i lov om børns forsørgelse, som er indgivet til statsforvaltningen inden lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil

gældende regler.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.